

Comentariul poeziei In limba ta scrisa de Grigore Vieru- prima parte

Poet basarabean care, dupa propria-i marturisire, si-a facut "din viata o poezie si din poezie o viata", Grigore Vieru (n. 1935) este unanim recunoscut ca "o personalitate puternica de istorie contemporana" (Zoe Dumitrescu Busulenga).

Simplitatea imbatatoare a versului, lirismul nealterat, iubirea mereu gaita fata de tot ce este romanesc l-au indreptat pe scriitorul Ion Brad sa noteze: "...Faptul ca el vine dintr-o provincie romaneasca luptatoare, ca are cultul limbii, al mamei, al neamului nostru intreg; (...) faptul ca a stiut sa topeasca in metalul nobil al artei sale, profunzimea verbului eminescian si energia lui Goga sau Mateevici; faptul ca si-a luat riscul (chiar pentru libertatea si viata sa) de a nu pactiza cu dusmanii limbii lui materne, ai neamului sau traitor in toate provinciile istorice romanesti, improscandu-i pe toti acestia cu blesteme de o virulenta argheziana (...) toate aceste fapte si inca multe altele au facut si fac din Gr. Vieru o personalitate puternica un poet-simbol al redesteptarii inimilor si sufletelor noastre din "somnul cel de moarte", un arc de bolta la templul culturii nationale".

La sarbatorirea celor 60 de ani ai poetului, Fanus Neagu isi formula gandul plin de dragoste si de plasticitate: "Grigore Vieru se cuprinde in inima romanilor ca Varful cu Dor in lumina Bucegilor, ca mireasma pelinului in campia Baraganului, ca miraculoasa noapte a colindelor in fereastra copilariei. Tot timpul inspirat si bland si plin de furtunile ce domina povestea Nistrului, inscriindu-si durerea in Marea Neagra".

Acest poet liric, indragit de toti cei care traiesc intre Nistru si Tisa, "si-a asumat greul unui grai, trecandu-l prin inima sa si, incarcat de rabdare, intelepciune si noua frumuseti, il intoarce semenilor sai" (Ioan Alexandru).

El a devenit in anii nostri, "apostol pentru limba credinta si pentru fiinta romaneasca" (Fanus Bailesteanu).

Poeziile lui Gr. Vieru au, in general, configuratia unor scurte poeme lirico-epice, a caror "radacina de foc" o simtim adanc infipta in sentimentul de inalta demnitate si constiinta nationala.